
Studentů bez peněz v hlavním městě ubývá

Studentů bez peněz v hlavním městě ubývá

Velké nadnárodní společnosti hledají mezi vysokoškoláky schopné lidi a snaží se je motivovat vysokými výdělky

Doba, kdy synonymem studentského života byla vedle nevázaného života také permanentně prázdná peněženka, se pomalu stává minulostí. I přesto, že náklady na život v hlavním městě patří k nejvyšším v republice, nemálo pražských vysokoškoláků si vydělá na slušný podnájem a živobytí a na rodičích je finančně nezávislých.

„Společně se dvěma kamarádkami jsme si pronajaly třípokojový byt u Strossmayerova náměstí. Platíme za něj devět tisíc, zhruba stejnou částku měsíčně utratím za běžné věci. Není to na živobytí na vysoké noze, ale stačí to,“ vypočítává studentka Pedagogické fakulty UK Linda Brnická. Aby vyšla s penězi, musí stihnout hned dvě brigády. Na částečný úvazek pracuje jako korektorka ve společenském časopisu a po večerech dělá brigádu v baru na Žižkově.

Brigádu v kavárnách a klubech si tradičně hledají zejména studenti humanitních oborů. „Dělám brigádu ve firmě, která provozuje několik kaváren v centru Prahy. Je to dobrý způsob, jak se večer bavit s kamarády a současně si přivydělat,“ popisuje Kateřina Cidlinská, studentka fakulty humanitních studií. Podle jejích slov se za barem střídají studentky na základě vzájemné domluvy. „Záleží na tom, kdy má kdo čas, snažíme se to rozvrhnout tak, aby si každá z nás vydělala zhruba stejně,“ popisuje. Mzda se podle jejích slov pohybuje kolem osmdesáti korun za hodinu, nějaká ta koruna plyne ze spropitného.

I třicet tisíc měsíčně

Výdělek řady pražských vysokoškoláků v průběhu studia může výrazně převyšovat průměrný plat v celostátním měřítku. Stále více z nich si také už během působení ve škole zajistí budoucí angažmá. Na každé škole působí nespočet organizací, které ambiciózním studentům pomáhají práci zprostředkovat.

„Jen v rámci ČVUT jich funguje zhruba dvacet,“ říká student Jiří Vondal, který působí v české sekci mezinárodní studentské organizace IAESTE. Vondal je také jedním z organizátorů pravidelného veletrhu pracovních příležitostí. Ten počátkem příštího týdne proběhne právě na půdě ČVUT.

Podle jeho slov studenti pochopili, že je nutné kontaktovat potenciální zaměstnavatele už v průběhu studia. „Osobně znám desítky případů studentů, kteří ještě před dokončením studia začnou pracovat u nějaké společnosti třeba jen na částečný úvazek. Poté co školu skončí, mají dostatek zkušeností a do mateřské firmy nastoupí hotový člověk,“ vysvětluje Vondal.

Zejména studenti s technickým nebo ekonomickým zaměřením si mohou už v průběhu studií vydělat i přes dvacet tisíc korun měsíčně. „Velké nadnárodní společnosti pochopitelně stále hledají schopné mladé lidi. Snaží se je proto motivovat relativně vysokými výdělky. Spousta lidí kolem dvaceti si tak dnes může dovolit poměrně komfortní životní styl. Mezi našimi klienty je například student medicíny, který si vydělává jako programátor u velké společnosti přes třicet tisíc korun měsíčně,“ sdělila Právu Jana Švarcová z renomované personální agentury.

Úřad práce absolventy nezná

Její slova potvrzuje i zástupce ředitele pražského úřadu práce Jindřich Chuda. „Čerstvých absolventů vysokých škol evidujeme minimum. Většina z nich k nám vůbec nejde, jsou zvyklí hledat si práci přes známé, agentury nebo na internetu,“ vysvětluje Chuda.

Podle jeho slov se pouze sporadicky objeví absolvent, který nemůže najít práci v oboru. „Čím vyšší je jejich odbornost, tím rychleji jim obvykle dokážeme pomoci. Je pravda, že najít práci například pro vystudovaného arabistu může být potíže, na rozdíl od jiných regionů ale v Praze platí, že absolventů, kteří se na úřadu práce zaregistrují, každým rokem ubývá,“ uzavírá Chuda.

Petr Habáň